

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinj Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Anno Christi M.DC.L.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

stituit. Alteri servi Dei conspicilia clausis oculis admoventi idem beneficium concessum est. Monialem Fractensem in Partenone S. Catharinæ oleo è lampade ante Almar Dei paræ imaginem ardente liniens sanavit. Eidem iterum periculose decumbenti, stragulam vestem suam commodans, restituit salutem; quæ quidem in partes deinde scissa certissimi ad omnis generis infirmitates depellendas antidoti loco ibidem à pluribus hucusque tenetur. Duci Laurei zanæ diu sterili prolem à Deo impetravit: Alteri sæpius inanimem foetum edenti oratione subvenit, aliâsq; innumeras seu partus difficultatem, seu defectum lactis patientes foeminas, benedictio à se pane iuivit, & afflictas consolatus est. Complures alij ex omni sexu atque ætate mortales, qui varijs & gravibus decumbebant affecti morbis, Zachariæ precibus convalescere protinus, quos inter, bini solius aliquando Epistolæ ab ipso scriptæ tactu, pristinam receperunt sanitatem. Sæpius oratione pluviam advocavit, avergit tempestatem, aliâque magno numero patravit miracula, de quibus latius in ejus Vita. Tandem & ipsam viam universæ carnis ingressurum, mors paratum per omnia invenit; hanc gravis ægritudo præcedens, ultimam induxit scenam, in qua patientia luculentæ suas egit partes. Obijt decimo septimo Kalendas Januarij Anno Domini 1645. Antequam capulo componeretur corpus, dum paratur de more ablutio, inventa sunt genua, callis extuberantibus conferta, quæ diuturna humi pressio extulerat. Funus elatum religiosa modestia, quod tamen ingens populi concursus magnificum effecit. Exciti recordatione sanctitatis quam plurimi popularium, osculari manus, admovere rosaria, ejus patrocinium implorare non cessabant; etiam plura ausi, frustula vestium abscindere, capillos, & ungues evellere, extrema digitorum forcipibus, miraculis sanitatum paulopost initium data, adeo, ut subducendum fuerit periculis majoribus corpus, ac ruenti turbæ subtrahendum; quod tertia ab obitu die tumbæ cupressinæ inclusum, ne confunderentur ejus ossa mortuorû, catastæ, in distincto sepulchro depositum est, Quidquid vivens attigerat, post decessum pro liptanis habitum habeturque. Mortem subsecuta miracula vivi sanctitatem comprobant. Neapoli à Dæmone obsessa mulier, tactu pileoli servi Dei mansit libera. Princeps Boteri fœmina pia, quod vivente Zacharia nō potuit, eo mortuo uti prædixerat vivus, lumen oculorum recepit: & alibi aliæ ad invocationem servi Dei mortalibus concessæ gratiæ, quibus ejus sanctitas adæo inclaruit, ut au-

ferendi sui capitis (cum totum corpus non posset) & majoris honoris ergo ac reverentiæ alio transferendi occasionem dederit hospitibus quibusdam Religiosis: qui tamen errore lapsi, Angeli Sangrini Abbatis olim Cassinensis æquæ sanctimonia illustri Viri, sacræ verticæ pro Zachariæ clam acceptum in Lithuaniam ad Castro Cassinense Anno Domini 1664. extructum Cænobium detulerunt, ibique clarum prodigijs hucusque conservatur. Zachariæ verò corpus cum annis triginta duobus in priori jacuisset sepulchro, Illustrissimus & Reverendissimus Dominus Severinus Pepi, sacri Monasterij Cassinensis Abbas, & ejusdem Diocesis Ordinarius, multis titulis olim Patri Zachariæ obstructus, suarum partium duxit thesaurum absconditum effodere, & in honoratiorem tumulum, transferre: quod Anno Domini 1677. ipso die sacri Paschatis feliciter præstitit, præsentibus ibidem [præter innumeros alios Religiosos] septem Reverendissimis diversorum Cænobiorum Abbatibus, tum & Notario Apostolico, à quo de Actu translationis confectum Instrumentum Publicum habetur in vita Vener. servi Dei, quam à R. P. Dominico Jameo Soc. Jesu Theologo auctoritate Eminentissimi Cardinalis Caraccioli Archiepiscopi Neapolitanj, & à Carolo Celano Canonico Neapolitanæ Ecclesiæ justu Politici officij revisam, coram eodem Eminentissimo habita Congregatio approbavit, imprimique permisit, quemadmodum impressa fuit Neapoli Typis Antonij Gragnani Anno 1678.

ANNO CHRISTI M. DC. XXXIX.

Ad supera accersit bonum Numen coronari meritum Venerabilem P. D. Bernardum Anglo Casinatem Monachum, qui patri sui Præstoni Martyris consilio Cassinum pergens, ibidem fidei dogmatibus benè institutus, Monachum postea professus est, singulari dono contemplationis & orationis à Numine honoratus totusque absorptus. Ad Albanetæ devotissimum recessum, R. R. PP. Societatis Institutori amicissimum, cum socijs se conferens, totus ibidem in Deum raptus, Collegis redomitionis hora ipsum anxie quærentibus nusquã apparuit, donec ipse in medio ipsorum appareret. Exemplar sanctitatis omnibus fuit, & sæcularibus miraculis Dei amorem instillavit, non sine miraculorum gloria vitam mortalem desinens quibus usque hodie illucescit. Vitam in Auctario Menologij dabimus.

ANNO CHRISTI M. DC. L.

Beatissimo fine cursum vitæ consummat Illustrissimus Princeps servus Dei humillimus

mus

mus D. D. Bernardus Mutus eloquentissimus apud Majestatem Divinam Orator S. Pauli propè Urbem Romanam Monachus, cujus vitam breviter descriptam subiicimus.

Bernardus ex Ducali Mutorum familia Romæ genitus, ab ineunte ætate, cum Virtutes omnes, tum imprimis animi corporifque virgineæ puritatem coluit, quam ut illasam tutius conservaret, relicto amplissimo Principatu, qui ei primogenito jure compete-
bat, ad Religiosâ claustra se transtulit, sacrifque Benedictinis in Romano Divi Pauli Cænobio initiatus est, professionem emisit Anno Domini 1610. die 29. Novembris. Inprimordiis conversionis sola ei summaque ambitio fuit Deum diligere, & in ejus amoris præmium amando crescere. Noctis etiam silentio suavissima cum eodem colloquia miscere solitus, vix aliquid corporeæ indulsit necessitati. Beatissimam Virginem Mariam unicè diligens, tam indulgentem ad vocatam habuit, ut nihil ferè à Deo peteret, quin ejus intercessione impetraret. Vir toti Romæ ex Natalium virtutisque claritate notissimus, Principum, Cardinaliumque aulas rarò, nec nisi vocatus adibat. Parentes ipsos non nisi pialicujus negotij causa invisere solitus; serio affirmans: se minimo etiam temporis momento indigere ut æternitatem lucraretur, procul à Principum familiaritate & aulæ utu. Quos semel cum sæculo spreverat, constanter in Religione honores recusavit; vixque Abbatis titulum, non auctoritatem, obedientiæ præcepto restrictus admisit. Quæ quidem obtemperandi voluntas in eo mirabilis fuit: Laicis etiam Fratribus summa cum animi demissione obedire consuevit, ijque loco cedere, & prima ubique tribuere: quippe qui se nullius inter homines meriti aestimabat; opus fuit ut majores rei conscij, nimio se demittendi studio modum ponerent, ne sacerdotis persona quam gerebat, Abbatis etiam titulo insignior, contemptui esset, & sui despicientia, in injuriam cederet publicæ dignitatis. Studiosissimus paupertatis cultor, etiam Abbas, nulla omnino curiosâ suppellectili in cubiculo suo pretiosus spectari voluit, rara tantum parietibus pendebant affixæ sanctorum è simplici charta imagines, fovendæ pietatis gratia, & mentis ad superos revocandæ. Miserrimum quemque studiosè complectebatur, seque ipsum pauperum obsequio & servitio dedicans, miras ad id bene præstandum excogitabat artes. In decora ejus oris specie, adeò sanctitatis fulgebat color, & quoddâ Angelicæ lumen integritatis, ut intuentibus, cum cæterarû virtutû, tum præcipuè pudicitiaæ

amorè quasi afflaret. Dæmonibus summè formidandus, eos humanis pellebat corporibus, ea facilitate, quam maximis sanctis à Deo concessam legimus. Nullum omnino ænergumentum suscepit curandum, quem non liberum sanumque demiserit. Odium inde malorum spirituum in se concitans, ab ijs dirissimè sæpiùs cæsus, in cubiculo sanguini suo semimortuus innatans frequenter repertus fuit. Semper tamen post plagas fortior, animarum hosti, usque adeo tremendus extitit, ut ne præsentiam quidem ejus ferre potuerit. Continuis tandem jejunijs, laboribus, carnis afflictionibus & annis exhaustus ad extrema devenit, mortisque falce præcisus beatiorem vitam vivere cœpit. Cadaver venerabile Pontificali habitu ornatum, in sacrosancta Divi Pauli Basilica triduo stetit ostentui populi, magna frequentia ad idem visendum confluentis, & pia oscula manibus libantis. Illius asperrimum cilicium, & reus rigidis horrida nodis, quam scapularis instar nudo applicabat corpori, pro sacris habita pignoribus, hucusque in Reliquario ejusdem Patriarchalis Basilicæ religiosissimè aservantur; alia afflicti corporis instrumenta, alijs cessere viris illustribus. Corpus ad cornu Evangelij Altaris S. Benedicti cupressinæ arcæ inclusum, distincto ab alijs tumulo conditum est. Tabulam plumbeam sepeliendo corpori apposuit Rev. mus P. D. Cornelius Margarinus, notus ob Bullarium Cassinense in lucem editum toti mundo Vir, in qua vitam diemque obitus servi Dei breviter annotavit: quemadmodum ipse mihi asseruit, simul cum alijs RR. Patribus S. Pauli antiquioribus Cænobitis, à quibus tamen de die & anno mortis quidquam hucusque rescire nequivimus. Certum nihilominus est, servum Dei post annum 1650. obiisse.

ANNO CHRISTI M. DC. LIII.

JTerum Italia ex simplici quidem Fratrum conversorum studio, & studio felicissimum cursorem, ad bravium remunerationis æternæ, magno cum coelorum plausu mittit venerabilem Virum Philippum à Monte Scaglioso, qui contemptis calcatisque, non mediocribus, parentum opibus, & delicijs mundi humillimum conversorum institutum in Augustissimo Casini Archisterio professus, ad cellissimos divinæ contemplationis apices conscendit, ab exercitio Dominicæ Passionis totus extra se raptus, ut somni cibique fastidians, nihil nisi Christum exambiret. Is Divinæ Matris amore tractus cum ad ædem ejusdem Lauretanam iter cum socio intenderet, medias inter pluvias uterque servatus ita est, ut nec vestes uno in pilo immadescerent. Moritur in
Z z expli-